

жавжть вся святоны общественны работы, съ единъ рѣчъ отбѣгжть всѣкаѧ мірскѧ суетж. Вся народы и вѣройз-
повѣданія сматржть одно, то есть без' никакъвъ исламской
фанатизмъ. Не промышляюжть за да си приготвѣжъ богат-
ства за много годины, мъссецы, и недѣлы. Нѣ днесь за
днесь, утрѣ за утрѣ глѣдѣтъ да проминютъ. За то си
имѣтъ и пословицѧ „биръ локма, биръ хърка“ единъ за-
лакъ, една врѣхна дрѣхъ. Добротворѣтъ колко имъ; є
вѣзможно. Никогы зла рѣчъ не излила отъ уста имъ и
зло да имъ каки или учини нѣкой си не отвращаютъ му.
Нѣ думаютъ, евалахъ ях! то есть, благодарѧ ти человѣче!
Това тайно днесь въ Туреко тѣхно вѣройзповѣданіе
нѣма нѣкоѧ си обща и политична цѣль, ни то ся
стараюжть да привлачжть и умножавжть съ послѣдователы
бекташіовъ сектж. Тій ся трудїютъ и мѣчаютъ само
за свою си личность. Нѣмѣтъ игри, безчинно скаканье,
віянье, какъ то другыя секты дервишкы, по свои си тек-
кета. Мохамеда не вѣрвжть за пророка, ни то ся кланяютъ,
казвжть че Хаджи Бекташи Вели сѧ кланялъ единъ
пѣтъ за тѣхъ, и то имъ доста, ядѣтъ и пїтъ все що,
какъ то и други свободни народи. Пріѣмѣтъ свободно
всѣкаго кой ищи да стани послѣдователь на тѣхное вѣ-
ройзповѣданіе без' разнствія народности и вѣры. Имѣтъ
по разна мѣста Шехове, нѣ тайни, прѣдъ койхъ ся прѣд-
ставя всѣкы питомецъ за да добіе негова наставлениѧ.
Наставлениѧ сія сѧ слѣдная. Шехове упрѣдѣляюжть всѣ-
кому рочище искушенія, то есть за толико годины дася
скыта по свѣтъ скжесињъ, голъ, босъ, гладынъ, жядынъ и
проч. и все то да сматра съ равнодушіе какъ то казвжть,
хощъ гіортели. И послѣ това упрѣдѣленому рочище из-
кушенія вѣрвжть, че Шехъ му при кого є добиль дер-
вишкаѧ тайнѧ, ще му ся яви въ подобно время, и ще
му подари, и вѣзнагради съ нѣкоѧ си чудотворнѣ силж.
На единъ обаче видъ, кого онъ избере, и така изкушив-